



CIDM NOVICE

Med božično-novoletnimi počitnicami si kar nekaj mladih ni razbijalo glave z vprašanjem, kako, kje in s kom jih preživeti. Zadnji teden starega leta se je v Centru interesnih dejavnosti mladih dogajalo marsikaj. Prvi dan so si mladi ogledali zelo zanimiv predel Slovenije, Zasavje, in se seznanili s problemi tamkajšnjih krajev, potem pa se slabemu vremenu navkljub sprehodili na Koprivnik in Gore. Pravega razpoloženja ni mogel pokvariti niti dež, pa tudi boleče noge ne, kajti na cilju so bile vse težave pozabljene in vsi napori poplačani.

Da bi si CIDM-ovci nekoliko odpočili, je bil v torko ogled filma Napihnjenci II, kar pa glede na okoliščine prejšnjega dne ni predstavljalo prevelikega izziva, le lep in kratek sprehod do Triglava in nazaj – kina seveda. Čeprav smo se zelo bali, da smo koga zaklenili v dvorano (po pomoti), pa se to le ni zgodilo, saj smo morali v sredo, 29. decembra na avtobusu proti Lipici sedeti tudi na sedežu pri soferju.

Morda je bil tak naval tudi zaradi tega, ker je bilo naše zbirno mesto pred policijsko postajo v Mostah, pa je marsikdo namesto na zaslisevalni stol sedel kar na stol v avtobusu.

Pa saj niti ni bilo hudo; gospod Kremenček nam je pripovedoval o svojih potovanjih, nas seznanjal s kraji, mimo katerih smo se peljali, še posebej pa je pel slavo kamniškim goram, Kamniški jami (ki jo je celo sam odkril!) in kamniškim ljudem. Avtobus smo najeli pri podjetju KAM-bus.

V Lipici smo se ločili. Plavalci so si privoščili bazen, neplavalci pa so ostali zunaj in se odpravili na dolg sprehod, ki jim je dodobra zbistril galve in odprl oči. Pa je bilo oboje enako prijetno, saj so se eni nadihali svežega zraka, drugi pa napili sveže vode.

Zato pa je obojim teknila pizza, našli pa so se tudi taki, ki bi pojedli celo dve, zato smo jim obljubili sendviče.

Po kosilu je sledil ogled kobilarne, v katerem smo vsi zelo uživali, saj nam je vodič povedal veliko zanimivih stvari, imeli pa smo priložnost videti tudi vajo skakanja čez ovire. Med konji, pa tudi med kobilami, smo lahko videli tudi nekaj starih obrazov.

CIDM-a ni napadla nobena žival, kar se je baje izkazalo tudi 15. 1. naslednjega leta, ko se je odpravil v Planico in Tamar, pripravljala pa se tudi na to, da bi tistim, ki bodo med zimskimi počitnicami ostali v Ljubljani, pripravili čim prijetnejše urice.

CIDM pa v sodelovanju s športnim društvom organizira tudi AEROBNO TELOVADBO za boljše počutje in lepši videz.

- Kondicijske vaje in priprava na borilne veščine (npr. judo), torek od 18. do 19. in četrtek od 17.30 do 19. ure,

- AEROBNA TELOVADBA (aerobika, jazz balet, aerobni fitness, stretching) za boljše počutje - ponedeljek od 16.-17. in četrtek od 16.-17. ure.

Z drobnimi težavami se srečujemo le pri obveščanju, toda z večjo pomočjo šol bomo premagali tudi te težave.

URŠA PONDELEK

TABORNIŠTVO – ZDRAV NAČIN ŽIVLJENJA

V Polju deluje eden izmed rodov Taborniške zveze Slovenije, z imenom Taborniški rod Zvezda. Dva njegova voda, enega v Polju in drugega v Sostrem, sestavlja več kot 100 članov. Njihova starost se giblje od 10 pa do 25 let in najbrž je le naključje, da je njihova povprečna starost enaka starosti rodu, ki deluje 17 let.

Kdo pravzaprav sploh so taborniki? Taborništvo ima svoje korenine v letu 1902, ko se je skupina ameriških fantov začela vračati k indijanskemu načinu življenja. Tako so nastali gozdovniki in iz njih taborniki, ki jih ne gre zamenjevati s skavti, saj le-ti izvirajo iz vojaških skupin mladeničev-izvidnikov.

Tabornik je tisti, ki svoj prosti čas rad preživlja s prijatelji v naravi, ki se zna zabavati na naraven, preprost in veder način, brez televizije ali hrupnih diskotek. Sicer pa, kdo bi pomislil na televizijo ob večernih tabornih ognjih, ko ob spremljavi kitare zavzveni taborniška pesem ali ko se odvijajo skeči in igre?!

Taborniki spoštujejo naravo in jo ohranjajo, so prijatelji živali. Njihov

cilj je živeti zdravo. Veliko jim pomenijo prijateljstvo, znanje in tradicija. Posebej zanimive so njihove šege in navade. Morda je najbolj značilna kraja zastave sosednjega tabora, ki je na vsakem taborjenju pravi »dogodek leta«. Še posebej, če uspe!

Taborniki rodu Zvezda »migajo« vse leto; poleti gredo na taborjenje, pozimi na zimovanje, vmes pa hodijo še na izlete. Izdajajo svoj časopis in se udeležujejo tudi raznih tekmovanj (letos so npr. zmagali na Spustu po Ljubljani). Sicer pa kot sestavni člen Civilne zaščite skrbijo za stalno pripravljenost.

Med letošnjimi zimskimi počitnicami pripravljajo zimovanje na Pokljuki. Tam bodo pripravili pravo taborniško olimpiado, nočno orientacijo, dnevno orientacijsko tekmova-



nje, pa tudi z bolj »običajnimi« športi se bodo ukvarjali, tudi smučali in drsali bodo.

Za vse, ki še ne veste, kako bi se znebili staršev med zimskimi počitnicami, bo Pokljuka več kot dobrodošla. Zimovali boste v koči skupaj z okoli tridesetimi taborniki in verjmite, kaj kmalu vas bodo prepričali, da postanite njihov član! Sicer se je pa težko upreti takim mladim postavnim fantom in dekletom, ki pravijo, da se znajo zabavati za zdrav način.

Če bi radi postali del njih, če imate podobne želje in če vam televizija v življenju ne pomeni več kot prijateljstvo, potem se jim oglasite. Njihov sedež je na KS Polje, Polje 12, (II. nadstropje), p.p. 2, 61260 Lj-Polje, ob ponedeljkih med 20.00 in 21.30 ali pa pokličite Ferida Daco, tel. 484-093.

P.S.: In nikar ne recite, da je za razmišljanje o zimskih počitnicah še prezgodaj!

T. B.

POLJCI IMAJO RADI ŠPORT



Krajanje Polja se zavedajo pomembnosti športa za zdravo življenje, zato se tudi prek 300 krajanov aktivno vključuje v rekreativne dejavnosti Športnega društva POLJE. Ni slučaj, da je iz tega okolja izšlo nekaj vrhunskih športnikov in da uspešno, kljub nemogočim razmeram, deluje ženski rokometni klub. Tu je korenine pred mnogimi leti pogljal danes tako popularen šport, kot je badminton. Okolje je bilo vedno odprto za nove ideje in športe, jim omogočilo začetek, pri nadaljnjem razvoju pa smo vedno zastali zaradi slabih tehničnih možnosti za razvoj.

Kljub temu se danes v 22 vadbenih skupinah z rekreacijo ukvarja v različnih športnih panogah kar velik odstotek krajanov. Tu krepijo svoje telo in duha ljubitelji nogometa, rokomet, košarke, odbojke, boksa, badmintona, namiznega tenisa, aerobike, karateja, pa tudi kolezarji in ribiči so med nami. Tako je dvorana v že 60 let starem domu ŠD Polje (na sliki) zasedena vse dni v tednu, tudi po osem ur dnevno.

AC

NOVICE

● Javna zahvala

Letos smo imeli izredno srečo, saj smo dobili smučil in čevlje za naše otroke in mladostnike. Ob tem nam je z brezplačno montažo okovja prijazen priskočil na pomoč gospod dipl. inž. Igor Maček.

Hvaležni smo za razumevanje, saj bodo naši otroci in mladostniki lahko uživali na snegu in se pripravljali na Specialne zimске športne igre.

Še enkrat torej iskrena hvala v imenu otrok, mladostnikov in učiteljev iz Oddelkov za delovno usposabljanje – Janez Levic na Šmartinski 96 v Ljubljani.

● Najboljši veterani Most

Ekipe veteranov ŠD Partizan Moste je zmagovalka tradicionalnega košarkarskega novoletnega turnirja, odigranega v soboto, 18. 12. 93 v Ljubljani. Na turnirju so sodelovale ekipe veteranov Kastruma iz Ajdovščine, Ježice iz Ljubljane in Podbočja. Po razburljivih in kakovostnih tekmah se je prijateljsko srečanje nadaljevalo s podelitvijo pokalov in srečelovom v gostilni Rast v Ljubljani. Uspešno organizacijo so omogočili: ASTRA-TEHNIČNA TRGOVINA, ROG, PIVOVARNA UNION, PETROL, EURO 2000, TEOL, TERMO, DU-RO, SQUASHLAND, REI, BURIN CLUB, IGOR ŠPORT, JUB, HERMES, BISTRA d.o.o., ARA d.o.o., TISKARNA JANOSŠ idr.

V imenu veteranov Partizana Moste Vam se najlepše zahvaljujem.

MILANKO BORIC

SMUČANJE ZA ŠOLARJE!

BURIN-CLUB D.O.O., Družba za turistično posredovanje, Rojčeva 25, Ljubljana Moste-Polje, pripravlja v času zimskih šolskih počitnic, od 21. do 25. februarja, petdnevni prevozni SMUČARSKI TEČAJ v Kranjski Gori. Izpred moških občinske stavbe se bodo otroci vsak dan odpeljali ob 7. uri in se tja vrnili okoli 17.30 ure. Za vse tečajnike bo organizirano tudi tekmovanje ob zaključku tečaja.

- Cena tečaja znaša 200 DEM na osebo in vključuje:
- vsakodnevni prevoz iz Ljubljane in vrnitev
 - smučarsko karto
 - topli obrok
 - strokovno vodenje
- Možnost plačila v dveh obrokih!
Vse informacije na tel.: 140-13-33, od 9. do 17. ure.

neje. Kakorkoli, ta novi življenjski slog, je v nasprotju z načelom, o katerem nekateri misleci govorijo kot o enem izmed temeljev zahodne civilizacije. Načelo se imenuje »odlaganje zadovoljitve«. To, preprosto rečeno, pomeni, da si se sposoben odpovedati sprotni zadovoljitvi želje ali kar muhe v imenu kakšnega bolj ali manj v prihodnost pomaknjene cilja.

Boljševizem in enoumje sem ali tja, dejstvo je, da tudi Slovincem neke od šestdesetih let naprej tak način življenja ni bil povsem tuj. Tu ni potrebe, da bi se spuščali v vprašanje, na čigav račun, gotovo pa je, da vsaj delno tudi na račun sedanje in bržkone še kakšne prihodnje generacije mladih. Vsekakor je treba ugotoviti, da dolg v denarju ni edina cena za »življenje na račun prihodnosti«. Del te cene že plačujejo mladi, kar se zelo lepo vidi tudi v rezultatih raziskave, ob kateri sem začela to pisanje.

Začnimo s tem, da je omenjeni način življenja, da bi bil po rezultatih vsaj približno primerljiv s srečnejšimi sosedi, zahteval polno zaposlitev žensk, ki je v Sloveniji dosegla eno najvišjih stopenj sploh: ženske so v »najboljših« časih predstavljale komaj dva odstotka manj kot polovico vseh zaposlenih. Nezaposlene matere so bile torej zelo redka izjema. Kaj to pomeni za otroke, namreč otroke zaposlenih mater, je malo ali nič raziskano. Če pa si dovolim malo logičnega sklepanja, bi rekla, da je velik del tako imenovanih tradicionalnih vrednot (pripadnost družini, potreba po redu, po pripadanju, po avtoriteti in tako naprej) pri mladih na ceni preprosto zato, ker so za večino tega bili v otroštvu prikrajšani.

Za druge elemente »zasuka v desno« so stvari bojda jasnejše. Obstaja kar bogata literatura o tem, kaj pomeni za otroke in njegov razvoj tako imenovana odsotnost očeta, bodisi dejanska ali funkcionalna. Če teorije najbolj poenostavljamo, gre (v procesu socializacije) za manjkanje očetovskega zakona, na katerem se gradi osebnost in za prepuščenost muhavosti matere. Če ni res, je vsaj dobro izmišljeno. Empirični uvid v družinske razmere sedemdesetih let mi pravi, da so se tako matere kot očetje obnašali približno enako »na način odsotnosti«. V glavnem so se trudili zadovoljiti otrokove materialne želje in potrebe tako, da so »imeli vse« (kot primerljivi drugi). Poglavitni vzgojni izrek pa je bil: »Vse ti damo, ti pa nisi takšna ali takšen, kakršen bi po naših željah in predstavah moral biti.« Da so starši pri tem bodisi pozabili ali razvednotili vse tisto, česar otrokom niso mogli dati, ni treba posebej poudarjati. Rezultat je seveda osebnostni profil pripadnika tako imenovane porabniške družbe, za katerega je (da navedemo samo eno lastnost iz raziskave) »zabavati se po mili volji« zelo zaželena ali vsaj zaželena lastnost. Kaj drugega tudi ni bilo pričakovati.

Tragika našega življenja in predvsem mladih je v tem, da se temu vzorcu družinske vzgoje, če sploh zasluži to ime, ni prilagodilo nobeno drugo področje: ne gospodarstvo, ne šolski sistem, predvsem ta ne, ne politika, ki bi morala načrtovati spremembe, a je vztrajala pri ideološkem blebetanju. In dejansko je zdaj eno najpomembnejših vprašanj, kdo želi spremembe in kdo jih je pripravljen izvajati. Mladi so za kaj takega bržkone izgubljeni, razen izjem, če seveda obstajajo.

Ina Petric

DANAŠNJA MLADINA – NEZNANKA

V zadnjem času je kar nekaj časopisov posvetilo veliko pozornosti tako imenovanim preliminarnim rezultatom obsežne socialno-psihološke raziskave za naslovom Mladina 93. Raziskovalci so »izprašali« več kot 2000 mladih o vseh mogočih in (kot rečemo v šali) še nekaterih drugih rečeh ter prišli do sklepa, da je med izprašanimi opazen zasuk v desno.

Levo-desna delitev je izvirno seveda politična delitev in je ni mogoče – ko gre za mlade ljudi – uporabiti v neposredno političnem pomenu, zato je potrebno pojasnilo o tem, kaj zasuk v desno dejansko pomeni. Gre, kot pojasnjujejo raziskovalci, za to, da se pomemben del izprašanih opredeljuje za vrednote, značilne za politično desnico: za pomembnost, ki jo mladi pripisujejo družini, avtoriteti, redu in kar je še takih stvari, pa tudi za odnos do naroda in do deleža slovenskih državljanov, ki po narodnosti niso Slovenci. Razlika v primerjavi s prejšnjo generacijo mladih naj bi bila najbolj očita glede prilagodjenosti obstoječi dejanskosti. Medtem ko je prejšnja generacija zahtevala korenite družbene spremembe in jih s svojim družbenim delovanjem v marsičem tudi dosegla, sedanja generacija takih želja po spremembah ne izraža, pa tudi ne kakšne potrebe, da bi se za kaj zavzemala. Tu seveda ni mišljena kakšna revolucionarna sprememba sistema, temveč zavzetost mladih za spremembe, ki ne nazadnje zavdevajo njih same: na primer šolski sistem, štipendiranje, zaposlovanje in podobno. Skratka za stvari, ki se ne dosežejo čez noč in jih »čez noč« niti ni mogoče spremeniti.

Sama nisem preveč naklonjena (pre)hitemu označevanju mladih s preveč splošnimi oznakami, tudi tej levo-desni ne, vendar sem se ob tem »čez noč« spomnila na eno izmed njih, ki pravi, da dandanašnji mladi sicer ne vedo, kaj hočejo, ampak tisto hočejo takoj. To, menim, je več kot samo duhovita domisljica: govori namreč o značjski potezi, za katero so mladi sami še najmanj krivi. Ne nazadnje zato, ker ni samo njihova, temveč bi ob njej mogli govoriti kar o socialnem karakterju. In o tem nekaj več v nadaljevanju.

Oznako je izumil znameniti družboslovec Max Weber, ko je evropskim ljudem preteklega stoletja pripisal tako imenovani »hrčkasti karakter«, torej značjske poteze živalice, ki skrbno zbira zaloge hrane in jih zelo varčno porablja. Da njegov »izum« ni čisto od muh, ve vsakdo, ki v šoli ni prespal zgodovine devetnajstega stoletja, pri nas posebej tistega poglavja, ki govori o krščansko-socialnem gibanju in njegovem voditelju, duhovniku in politiku Janezu Evangelistu Kreku. Temeljno stališče njegovega gospodarskega programa je bila misel, da ni tako revnega človeka, ki ne bi mogel ničesar prihraniti za hude

čase. Ob takem izhodišču se mu je dejansko posrečilo, da je s svojimi sodelavci razvil v takratnih slovenskih deželah avstro-ogrske monarhije obsežno mrežo hranilnic in v njih je od majhnih varčevalcev zbral pomemben kapital. Z njim je – med drugim – reševal prezadolžene slovenske kmetije pred tem, da bi jih pokupili Nemci, sicer pa je načrtoval ali vsaj sanjal o tem, da bi industrializiral Slovenijo s slovenskim kapitalom. Stvar se je takrat vsekakor obnesla, vprašanje pa je, če bi se kaj podobno »varčevalskega« ali »hrčkovskega« obneslo tudi danes. Kajti kot so rekli stari Latini, časi se spreminjajo in mi z njimi.

»Časi« v našem primeru pomenijo spremembo načina proizvodnje in porabe v razmerah industrijsko razvitih držav, ki se manj srečnim in manj razvitim ponujajo kot vzor. Če natančneje premislimo, se zdi verjetno, da je vsaj večini ljudi v deželah propadlega t.i. real-socializma hrepeneči pogled na Zahod kazal predvsem tisto, kar so njihovi voditelji zmerjali kot »potrošniško družbo«. Ta pa poleg bleščedečega zunanega videza in obilja pomeni tudi zahtevo po hitrem obračanju denarja in vedno hitrejšem vrtenju kolesa proizvodnje in porabe. Namesto varčevanja je torej postala zahteva časa poraba, spodbujana z vsemi sredstvi, ne nazadnje tudi z ustreznimi krediti, kreditnimi karticami, odplačevanjem na obroke in podobnim, kar vse v en glas govori: kupi takoj, plačaj lahko tudi poz-